

Der har længe hersket uklarhed om, hvorvidt forordning 4056/86 også omfattede fælles prisfastsættelsesaftaler for landdelen af kombinerede sø- og landtransporter. Efterhånden synes den opfattelse at have vundet indpas, at dette ikke er tilfældet. Kommissionens beslutning i FEFC-sagen kan ses som et udtryk herfor.

Jeg har senest på rådsmødet i november måned 1994 klart givet udtryk for, at der snarest bør ske en afklaring af den generelle usikkerhed omkring anvendelsen af konkurrencereglerne på området. Ved samme lejlighed opfordrede Rådet Kommissionen til bl.a. at tillade en rimelig overgangsperiode til restrukturerings af eksisterende fælles prisfastsættelsesordninger for kombinerede sø- og landtransporter samt til at overvåge og rapportere til Rådet om erfaringerne med konkurrencereglernes anvendelse på sådanne transportarrangementer og, i forbindelse hermed, at overveje det ønskelige i at udarbejde nye regler for området.

Uanset at Danmark på et møde om FEFC-sagen i det rådgivende udvalg for kartel- og monopolspørgsmål på transportområdet, som blev afholdt forud for Kommissionens endelige beslutning, tog Kommissionens fortolkning af konkurrencereglerne til efterretning, har Danmark dog sammen med et flertal af de fremmødte medlemslande givet udtryk for, at der ikke burde pålægges bøder i sagen.

Ydermere har jeg i et personligt brev af den 6. december 1994 til kommissæren ansvarlig for konkurrencepolitik, Karel van Miert, understreget min tilslutning til flertalsindstillingen i det rådgivende udvalg vedrørende bøder. Baggrunden herfor var sagens ekstraordinære omstændigheder, herunder særligt, at der så længe har hersket usikkerhed om retsstillingen på området for kombinerede transport.

Resultatet af denne indsats kan vi se i dag, nemlig at de pålagte bøder kun er blevet på 10.000 ECU, hvilket dels er langt lavere end det af Kommissionen oprindeligt foreslåede, dels er de til dato laveste bøder pålagt i nogen konkurrencesag, og dels anses de af Kommissionen selv som »symbolske«.

Spm. nr. S 322

Til skatteministeren (28/11 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren anledning til at justere reglerne for børnechecken efter de sidste udmel-

dinger fra bl.a. borgmester Kjeld Rasmussen, Brøndby, den 25. og 26. november 1994?«

Svar (7/12 94)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter gældende regler udbetales børnefamilieydelsen med et fastsat beløb pr. barn uanset det samlede antal børn i familien.

Baggrunden for, at der udbetales børnefamilieydelse, er, at tilstedeværelsen af børn i en familie medfører, at familiens skatteevne er nedsat, hvis man sammenligner med skatteevnen i en familie med tilsvarende indkomstforhold, men uden børn.

Jo flere børn, jo mere nedsat er skatteevnen.

Det fremgår heraf, at der ikke anlægges sociale behovsvurderinger ved tildelingen af ydelsen, men at denne tværtimod er en integreret del af skattesystemet.

Jeg finder generelt ikke anledning til at komme med forslag om, at børnefamilieydelsen omlægges til en ydelse, der tildeles efter sociale kriterier. Det bemærkes herved, at oplysningerne om, at visse grupper af indvandrerfamilier gennemsnitlig har flere børn end danske familier, ikke er nye.

De fremkomne oplysninger fra borgmester Kjeld Rasmussen om børnecheckens indvirkning på de forskellige befolkningsgruppers boligforhold giver mig ikke anledning til overvejelser om at omlægge børnefamilieydelsen til en social ydelse.

Spm. nr. S 331

Til socialministeren (30/11 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren anledning til at justere reglerne for børnetilskud efter de sidste udmeldinger fra bl.a. borgmester Kjeld Rasmussen, Brøndby, den 25. og 26. november 1994?«

Svar (8/12 94)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg forstår borgmester Kjeld Rasmussens udmelding således, at det offentlige tilskud til børnefamilier bør begrænses til et bestemt antal børn pr. familie.

Indledningsvis skal jeg oplyse, at jeg ikke kan